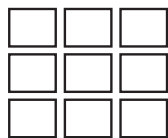

MARÇ 2012 - ANY XXXIV - NÚM. 129

Llum d'Oli

P O R R E R E S

MRTinformàtica

Venda d'ordinadors

consumibles:

tintes d'impressora

papers fotogràfics

connectors - programes

components i recanvis

Servei i suport tècnic

Reparam i configuram

el teu ordinador

Renting i manteniment informàtic

per a empreses

C/ Sant Roc, 32 - Tel. 971 168 478

info@mrtinformatica.com

www.mrtinformatica.com

Germans Leiva

Antonio Marqués, 2
07003

PALMA DE MALLORCA

Tel. 971 76 34 92

Fax: 971 75 19 63

www.viajespegaso.com

ESTANC
**CA NA
JAUME**

Tabac - articles de regal
papereria - llibres
i tota classe de revistes
i diaris

Carrer Sant Roc, núm. 2
PORRERES

MAN'S

L'Almoïna, 30
Tlf. 971 16 84 56
Porreres · Mallorca

Pepe Jeans
LONDON

LIBERTO

DIESEL
FOR SUCCESSFUL LIVING

100%

**DESIGNAL
DESIGNIT**

Sebastià Vidal Mas

Foto Vidal - Porreres

*Avinguda Bisbe Campins, 22
Telf. 971 64 73 20*

LG FUSTERIA

LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)

Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250

Telef. i Fax 971 16 84 66

Llum d'Oli

Març de 2012 - Núm. 129

Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:

Agrupació Cultural de Porreres
Carrer Magos
Tel/Fax 971 16 86 21
Adreça electrònica:
agrupacioculturalporreres@gmail.com

Col·laboradors/es:

Maria Barceló Crespi
Joan Barceló Bauça
Joan Barceló Fusteret
Bartomeu Garí
Germanes Barceló-Crespi
Maties Lladó
Joan Miralles Plantalamor
Joana Mora Cerdà
Maria Antònia Nicolau Rosselló
Rafel Oliver Grammatico
Joan Ramón Bosch
Cesa Roig
Jaume Rosselló
Magdala Servera Móra
Antoni Sorell
Simó Tortella

Fotografia:

Simó Tortella
Maria Antònia Rigo
Fotos Vidal
Joana Mora

Foto portada:

Foto Vidal. Panoràmica de l'església de Sant Felip i el Puig de Montis-sion.
Dia 13 de febrer de 2012.

Imprimeix

Gràfiques LLOPIS, S.A.
Tel. 971 58 04 89
e-mail: disseny@grafiquesllopis.com

Els articles publicats reflecteixen únicament l'opinió dels seus autors.

DECÀLEG DE LA LLENGUA

Ara que està de moda arraconar la nostra llengua, ara que tothom té el català a la boca (és un dir), i ara que el nostre govern ens vol fer creure que xerram coses rares... i que tots hem de xerrar en castellà, convindria fer saber algunes coses per a la gent que vé de fora, els nouvinguts, els estrangers, els forasters, qui sigui que visqui a Mallorca i que no tengui "colons" ni esma de xerrar el català, o al manco d'intentar-ho.

Començarem per la COHERÈNCIA, paraula mala de dur a terme en la vida, perquè la majoria de coses que fem no en tenen cap ni una de coherència, i ja me direu si viure a un indret i no xerrar la llengua d'allà no ho és una incoherència. Seguirem amb l'EDUCACIÓ, és bastant simple veure que aprendre llengües és un tema educatiu, i també és de gent educada xerrar el que xerren els altres a casa seva, sobretot si dus molts anys vivint-hi. Podem parlar també de RESPECTE, respecte cap a la terra on vius, cap a la seva gent, els seus costums i tradicions, la seva cultura que ja ha d'esser la d'un...

Per INTEL·LIGÈNCIA també hauríem de xerrar el català a Mallorca, si hi vivim i si ens hi sentim d'aquí, o ho volem fer veure. L'AMBICIÓ de qualcú a l'hora de voler saber més coses i d'anar endavant a la vida. També per GRATITUD hauríem de ser conscients de que parlar la llengua d'on vius i treballes (això és més difícil ara), és el que toca, hem d'estar agraïts a la gent que ens acull i al que tot això envolta. Per CIVISME també ens hi hauríem de conscienciar tots plegats, per dur-nos millor i entendre's a la perfecció, per saber estar en tots els llocs amb el que això comporta.

La SENSIBILITAT és important, la sensibilitat de voler aprendre a xerrar, entendre i escriure i llegir un idioma. No és tan difícil, si un vol de bon de veres. Per NECESSITAT molts també ho han de fer (encara que de cada vegada menys a partir d'ara) però també és necessari dominar un idioma que xerra la gent d'allà on vius.

I encara hi afegiríem la CURIOSITAT, voler saber què diuen, que xerren, que escriuen, fins i tot, què pensen, aquesta gent amb la qual visc a aquesta terra....

No ens hem d'enganyar, tot això són teories i paraules buides per a molta gent, i el més trist de tot, és que ens fem mal a nosaltres mateixos, noltros, no volent defensar la nostra llengua, que és ben de ca nostra, que ens han parit així, mecagondena, que l'hem mamada i que la duim a dins. Tot aquest desgavell inusitat de la llengua a casa nostra no pot ser de cap de les maneres. Hem de dir basta i hem de ser conscients tots, els d'aquí i els de fora.

SOPAR DE COL·LABORADORS DEL LLUM D'OLI

Dia 13 de gener, en agraïment a la feina que realitzen desinteressadament, es va celebrar el sopar de col·laboradors de la revista Llum d'Oli, a can Toni de Son Oms.

L'Agrupació Cultural convida a sopar a aquelles persones que durant l'any col·laboren tan escrivint, com fent fotos, ensobrant i repartint.

La coordinadora, Joana Mora va donar les gràcies a tots els assistents i recalcar que sense les seves apor-

tacions no seria possible l'edició de la revista. També els encoratjar a seguir endavant, sobretot als més novells i *ara més que mai hem de mantenir ben viva la flama del Llum d'Oli perquè venen temps molts difícils per la nostra llengua i la nostra cultura.*

Després del sopar s'obrí un petit debat sobre les diferents seccions, continguts i sorgiren algunes propostes com: recuperar la secció SABIEU QUÈ...?, les entrevistes i els reportatges de caire local.

VISITA AL POBLAT TALAIÒTIC DE SON FORNÉS

Dia 15 de gener un grup de vint persones visitaren el poblat talaiòtic de Son Fornés a Montuiri.

Graduat Social

Av. Bisbe Campins, 3
07260 PORRERES
Tel. 971 16 80 38

**Llorenç
Cerdà
Mora**

VENDA DE BOLETS

Camí de na Bosca, s/n
Tel. 971 647 911
Fax 971 166 555
Mòbils: 619 037 245/6

PORRERES

Venda de Bolets

**RESTAURACIÓ
DE MOBLES**

c/ cerdà, núm. 105 07260 porreres
tel. 971 168 072 mòbil 687 559 600

Un grupet partí a peu des de Porreres, pel camí de Banyeres, fins al molí des Fraret on es troba el Museu Arqueològic de Son Fornés. Allà pogueren gaudir d'una visita comentada a càrrec d'una de les arqueòlogues que fan feina al poblat.

Després, també a peu, visitarem el poblat amb les explicacions corresponents.

Una jornada cultural i saludable a la vegada.

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE
De la foscor a l'esperança. Memòries d'un estudiant antifranquista de Miquel Rosselló del Rosal

Dia 21 de gener es va presentar el llibre "*De la foscor a l'esperança. Memòries d'un estudiant antifranquista*" de Miquel Rosselló del Rosal. Hi participaren Bartomeu Garí Salleres que presentà l'autor. En explicà la seva experiència personal de principis dels anys setanta quan era estudiant de Ciències Econòmiques a Barcelona, l'actuació repressiva de la policia i les seves estades a les presons Model a Barcelona, de Carabanchel a Madrid i a la de Jaén. Sens dubte és un testimoni viu i directe d'uns anys decisius de la nostra història recent en què fins als darrers dies del franquisme persistiren les detencions, les tortures i els empresonaments de dissidents. La lluita universitària- junt a la lluita obrera- va ser un dels eixos centrals de la mobilització democràtica de l'etapa final de la dictadura franquista.

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA

Dia 28 de gener va tenir lloc al local social de l'Agrupació l'assemblea general ordinària de socis de l'entitat.

Es va seguir l'ordre del dia marcat per la convocatòria.

Cal destacar la publicació del Llum d'Oli a la data prevista (març-juny-setembre-desembre), la presentació d'una nova activitat PASSEJADES i la informació del programa d'activitats fins el mes de juny de 2012 que podeu consultar en aquest

mateix Llum d'Oli. Referent al Llum d'Oli, després de mantenir una reunió amb els col·laboradors, s'acordà recuperar l'apartat del Sabíeu què..?, les entrevistes i els reportatges de caire local. També es va parlar que en el mes de juny haurà eleccions a l'entitat per elegir nova junta directiva.

VISITA EXPLICACIÓ DE L'ARXIU MUNICIPAL DE PORRERES

El divendres dia 24 de febrer l'Agrupació Cultural va organitzar un acte a l'edifici de l'Escorxador, seu de l'Arxiu Municipal de Porreres (arxiu històric). Maria Barceló Crespí i Bartomeu Garí Salleres explicaren les característiques generals dels arxius i les particulars de l'Arxiu Municipal de Porreres. A més, els assistents, gairebé una trentena de persones, pogueren observar una selecció de les diferents sèries documentals conservades en dit arxiu i fins i tot fullejar alguns llibres. Tot plegat té un objectiu: conèixer més i millor el nostre patrimoni cultural.

PASSEJADES amb l'ACP: De Cala s'Almonia a Cala Figuera

Maties Lladó

Després de més de quinze dies de neu i fred i de qualque ajornament de l'activitat amb l'excusa del mal temps, aquest diumenge dia 19 de febrer un petit grup ens atrevírem a partir de Porreres cap a s'Almonia per a tractar de passar un diumenge diferent, caminant per un tram del llevant mallorquí, fent salut i gaudint d'un paratge únics.

De Porreres fins passat Campos la temperatura era d'uns 5 graus, emperò a mesura que ens acostàrem a la costa, la cosa s'anava trempant, de tal manera que quan fórem al nostre punt de partida de la caminada, els termòmetres ja marcaven els 10 graus. Un cel d'un blau encisador ens acompanyaria quasi tot el dematí. Només al final de la passejada, passat el migdia el temps pareixia voler canviar: una grossa nuvolada ens amenaçà, emperò la cosa no anà a més per aquells indrets.

Una vegada fetes les maniobres de deixar cotxes al punt de la partida i al punt de l'arribada, per tal de no haver de desfer el camí ja fet a peu, l'animat grup començà la passejada per caminois, a vegades mals de trobar, i que transcorren vorera mar, per damunt els penya-segats, que es succeeixen al llarg de tot el nostre camí, de tant en tant interromput per les torrenteres que acaben a la mar formant petites cales avui pràcticament desertes d'arena blanca i neta que érem quasi els primers que la trepitjàvem, arena que més que banyada era aca-

ronada per a una aigua extremadament tranquil·la i transparent, que vista des de terra adoptava tot una paleta de colors que van del cel més pàl·lid a tota la gama dels blaus turquesa, dibuixant un paratge que només es pot gaudir a aquest indret del nostre llevant mallorquí.

Fou així que passàrem pel Caló d'es Moro, fins que arribàrem a Cala Llobards, lloc on férem la berenada, no sense fer petites aturades que ens permetien contemplar les magnífiques panoràmiques de la costa del sud-llevant mallorquí, sobretot tenint en compte l'extraordinari dia de febrer que feia.

Una vegada reposades les forces al magnífic escenari de la cala, tota per a nosaltres, tornàrem a iniciar la recerca del caminai que ens havia de dur vorera mar cap a Cala Santanyí i després a Cala Figuera. En aquest tram que ens quedava, sorgí una nova dificultat: la presència d'habitatges propis de les urbanitzacions que solen acompanyar aquestes petites cales, amb edificacions construïdes damunt els penya-segats i que interrompen els caminois impedit el pas per la vorera de la costa. Això obliga als caminants a haver d'agafar qualque tram de carretera asfaltada per tal d'esquivar les cases i xalets, alguns d'ells espectaculars (fins i tot n'hi ha un que al seu jardí té una columna jònica, diuen que duita de la mateixa Grècia), que sens dubte ocupen uns espais veritablement privilegiats, emperò que també constitueixen una vertadera mostra de l'agressió que ha patit el nostre patrimoni paisatgístic, sobretot a la vorera de la mar.

Una vegada abandonats els nuclis urbans i retrobats els caminois que també segurament utilitzen els pescadors i caçadors de la zona, el nostre petit grup de caminaires segueix la seva ruta. Ara deixam darrera el Pontàs, roca foradada per l'erosió i que agafa forma de pont o arc, d'aquí el seu nom, situada damunt la tenassa i separada pocs metres de les roques de la vorera, formant una estampa

molt curiosa i atractiva, per arribar finalment, ja cap a les dues de l'horabaixa, al nostre destí final de Cala Figuera.

Bona passejada, ben guiada per en Miquel Arranz, i que segurament tindrà continuació en una quarta etapa. Així mateix, ja hem fet un bon tros de la costa més propera al nostre poble: de la Colònia de Sant Jordi fins a Cala Figuera.

PROPERES ACTIVITATS

MARÇ

Dia 17. "75 anys de columbòfila a Porreres"

A càrrec del porrerenc Miquel A. Veny
 Hora: 20.30 hores
 Lloc: Local Social

Dia 31. Concert dels Xeremiers de Petra.

A les 21 hores a l'Auditori Municipal de Porreres

ABRIL

Dia 14. Dissabte de la Festa de Montis-sion.

L'assassinat d'Aurora Picornell i les "rogues del Molinar"

Un paradigma de la repressió feixista a Mallorca durant la guerra civil.
 Antoni Trobat
 Hora: 20'30
 Lloc: Local Social

Dia 15. Festa de Montis-sion. Paredeta de llibres en català a la Clastra

Dia 22. Visita a la granja de caragols de Son Mesquida.

Possibilitats:
 a.- Anar-hi a peu o amb bicicleta
 b.- Anar-hi amb cotxe.
 Les persones que vulguin quedar a dinar allà mateix ho podran fer.
 Més endavant vos informarem amb més detall.

MAIG

Dia 12 Mels mallorquines. Tast comentat i normes de qualitat

A càrrec de Bartomeu Gual i Riutort. Apicultor
 Hora: 20.30
 Lloc: Local Social

Dia 26. El món del teatre a Porreres

A càrrec de la porrerenca Antònia Xamena

JUNY

Dia 9. Visita a les vinyes de Can Coletó (Petra)

Explicació i degustació de vins obtinguts a partir de cultiu ecològic
 A càrrec del bodeguer Miquel Jaume i Horrach
 Sortida de N'Hereveta a les 17 hores amb cotxes particulars.

Dia 23. Sopar Cloenda.
 Lloc sense confirmar.

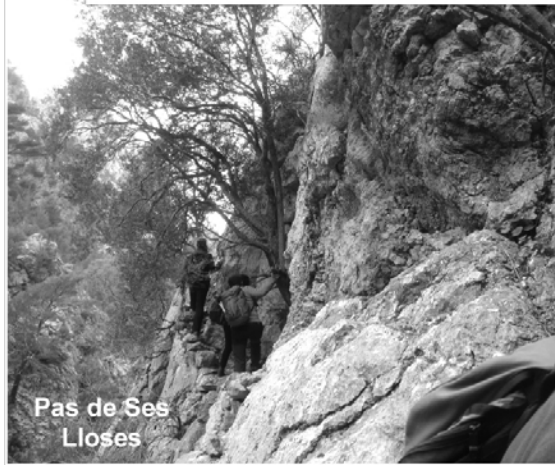

ACTIVITATS GERERUDES

18 de desembre PAS DE SES LLOSES, CAMÍ DE L'ALADERN I CORNADOR GRAN

Pas de Ses Lloses

Cim del Cornador Gran

29 de gener PAS DE CAN GALLET

Pas de Can Gallet

LA FESTA DE SANT JOAN EVANGELISTA A L'HOSPITALET

Maria Antònia Nicolau Rosselló

Enguany l'antiga tercera festa de Nadal de Porreres, el dia del copatró Sant Joan Evangelista, va viure una celebració especial. La Comissió de Litúrgia del Consell Parroquial va creure oportú que al manco una vegada a l'any es celebràs l'Eucaristia a l'oratori de l'Hospitalet.

Després de la Missa, es va "fer memòria" sobre dades històriques de l'edifici i es va poder per conèixer, a través d'una còpia, el retaule dels Sants Joans, que es conserva en el Museu de Mallorca i que molts de porrerencs no havien tingut possibilitat de veure.

El Rector, Mn Àngel Reigades, és una persona molt preocupada per patrimoni que l'Església Parroquial disposa. Un patrimoni molt ric i interessant que donar-lo a conèixer fa possible estimar-lo i valorar-lo. Per aquest motiu em va demanar si podria fer una breu explicació tant del retaule com de l'edifici de l'Hospitalet, cosa no gaire difícil si sabia que tenia a mà els estudis que la bona amiga, la Dra. Maria Barceló i Crespí, havia publicat, a més d'altres treballs que hi ha sobre la Història de Porreres.

En quan a l'edifici, davant el qual passam sovint sense posar-hi massa esment es va destacar que és una edifici senzill que només està decorat a la façana per un frontó triangular, una petita creu i

el rosetó sobre el portal de llinda. L'interior té la coberta de volta de canó.

El nom amb que es conegut entre la gent de Porreres, l'Hospitalet, es començà a utilitzar segurament a finals del segle XIX, quan s'obri l'Hospital promogut pel prevere Agustí Font, per no crear confusió entre un i l'altre.

"La casa de l'Hospital sembla que des del seus inicis es trobà al lloc on ara hi ha l'oratori conegut com l'Hospitalet. Les primeres notícies que se'n tenen es remunten a l'any 1457, quan des de la cúria eclesiàstica es concedia permís per captar almoines a favor de l'Hospital dels pobres de Porreres ... però no queda clar que arribassin a allotjar-s'hi pobres, ja que els jurats de la vila acostumaven a reunir-s'hi fins a finals del segle XVII." com ho explica Maria Antònia Lull.

Però la mostra de la còpia del retaule dels Sants Joans va ser clau per poder conèixer aquesta important pintura, que segons la Dra. Maria Barceló i Crespí *"és una de les bones pintures del gòtic mallorquí, a la vegada és una obra ben desconeguda"*.

No va ser fins a finals del segle XIX, quan va ser restaurat l'Oratori de l'Hospitalet que es trobaren amb aquesta taula que representava els dos Sants Joans i que se suposa que devia estar sobre l'altar de la segona Església Parro-

quial de Porreres, que segurament, en el segle XVIII, degué quedar cobert per un altre retaule.

Segons podem llegir en el Llum d'Oli número 2, en un article de la dita Dra. Maria Barceló i Crespí: *"Ambdós sants apareixen en aquesta pintura drets i descalços. A la dreta està l'Evangelista, amb un calze a la mà esquerra, del que surt un dragó i la mà dreta en actitud de beneir. Vesteix túnica verda i es cobreix amb un mantell roig, Malgrat sofrís martiri ací no apareix pintat amb la palma distintiva dels màrtirs. Sant Joan Baptista ocupa el lloc de l'esquerra amb barba i descalç, cobert amb una túnica de pell de camell. Porta en el braç esquerre un anyell petit, símbol de Crist, que assenyala amb la mà dreta."*

L'autor és Rafel Mòger, recentment descobert gràcies a les investigacions

del pare Llopart, el qual desenvolupà un paper important a mitjan segle XV, encara que no pugui dir que la seva pintura fos brillant.

L'obra que ens ocupa avui data del 1450. Aquest retaule fou encarregat pels representants de la parròquia de Porreres amb destí al seu altar major i pel preu de 230 lliures.

Després de la seva descoberta el porrerenc Joan Feliu, el traslladà el 1888 a l'incipient museu de la Societat Arqueològica Lul·liana on ha estat fins fa molt pocs anys, quan el fons de l'esmentada Societat quedaren depositats al Museu de Mallorca, fons entre els quals hi figura el nostre retaule”.

El grup important de persones que assistiren a l'Eucaristia pogueren admirar la còpia de la valuosa obra, gràcies a les gestions del Rector amb la Directora del Museu de Mallorca perquè el retratista de Can Vidal, pogués realitzar la còpia, que després va regalar.

SABEU QUÈ...

... hem recuperat aquesta secció dels **Sabeu què...** perquè molta gent ens ho demanava ?

No hi ha temps que no torn.

...un caminador que feia les rondes de Porreres un dia va comptar 75 merdes caneres ? No quedarà més remei que posar-lis un bolquer... Ah! O fer un curset d'educació cívica als amos. Idò!

...el PP ha revifat la polèmica lingüística per amagar, entre altres coses, la incompetència i la mediocritat d'en Josemón Bauzá i tota la cort de súbdits ineptes que l'enrevolten? Pilliiiiins!

...ningú ens aturarà ni ens farà callar i que seguirem enraonant, parlant i llegint en català? Ni un, ni cent, ni mil PePés.

...enguany està resultant catastròfic pel príncep Felip? Ha sabut que els reis són els pares i que "l'home del sac" és el seu cunyat...! Urooooo!

...al Ple extraordinari de l'ajuntament de Porreres sobre les al·legacions a l'avantprojecte de llei que vol aprovar la dreta reaccionària contra el català, els PSM va fotre un eixabuc als del PP que els va

deixar muts i emblanquits? Que n'aprenquin!

...l'actual conseller d'educació Rafael "Bosque" quan fou Director General de Planificació i Centres durant la legislatura 1995-1999, va ser l'encarregat de donar el NO definitiu a l'institut de Porreres?

Si no ho creis, demanau-ho als de l'APIMA (de l'Ajuntament) d'aquell temps.

...a la Vila hi ha un parell de carrers sense retolar? Carrers sense nom ? I com els arriban les factures?

...en Mateo Isern i en Josemón darrerament van molt "a n'es water"? I és que és l'únic lloc on poden anar sense que els escridassin i els xiulin. Au idò...a cagar, s'ha dit!

...l'any 1992 abans de les olimpíades de Barcelona el ministre de l'Interior (José Corcuera, del PSOE) organitzà una batuda d'independentistes catalans per frenar la reivindicació (independentista) durant els Jocs i que alguns foren torturats a les dependències de la direcció general de la Guàrdia Civil a Madrid. Idò...sí!

... els dugueren davant en Garzón de l'Audiència Nazional i que,

davant l'evidència de les tortures, les denunciaren i el jutge va desentendre's del tema i no va obrir cap investigació. Idò no!

...els processats van portar les denúncies al Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg i que el 2004 els van donar la raó i (el Tribunal) va condemnar l'estat espanyol per tortures. Idò... sí

...ara molts a Catalunya i per aquí alguns li han retret (a n'En Garzón) aquell trist episodi i s'han alegrat de la seva desgràcia. Més te'n mereixes... políssol!

... el conseller de Turisme, l'espanyolíssim Carlos Delgado, cerca les puces a l'Ajuntament de Porreres i ha duit un conveni al fiscal per presumptes irregularitats comeses (presumptament) la legislatura passada. Que me'n direu....! Aquesta sí que m'és (presumptament) bona!

...enguany es commemora els 200 aniversari de les Corts de Cadis i de la primera constitució de l'estat espanyol.

...un diputat destacat en aquestes Corts va ser Bernat Nadal i Crespí (Sóller, 1746 – Palma, 1818), mallorquí i bisbe de Mallorca.

QUÈ OPINA LA GENT DE...?

Antoni Sorell Mora

El Llum d'Oli ha sortit al carrer per saber què n'opinen els porrerencs del seu poble. Per això, els hi hem formulat tres preguntes:

1. Què és el que t'agrada més de Porreres?
2. Què canviaries de la vila?
3. Què creus que hi manca?

Aquestes són algunes de les respostes:

Bernardo Vidal

1. La plaça.
2. La circulació.
3. Fa falta més vigilància policial.

Maria Ximelis

1. La part més antiga del poble.
2. La immigració.
3. Més horaris de pediatria els horabaixes.

Onofre Mora

1. L'Auditori i el Centre de Salut.
2. La circulació, el fems que deixen als costats dels camins i els excrements dels cans.
3. Més vigilància pels carrers a la nit.

Joan Carles Julià

1. El poble i la gent en general.
2. La il·luminació nocturna del poble.

3. Una bona i conscienciada reforma circulatoria.

Bernadí Gelabert

1. La gent d'aquí, els porrerencs.
2. La immigració
3. Més neteja als parcs infantils. També és necessari arreglar voreres i clots.

Antònia Xamena

1. L'ambient i les festes.
2. Ara ja no la tocaria, però hauria deixat la plaça així com estava.
3. Més vigilància i un horari més accessible a la biblioteca

IN MEMORIAM

El passat mes de febrer ens va deixar Francesc Sastre Mora (1934-2012). De professió manescal també destacà com a polític. Va ser batle de Porreres entre 1979 i 1983 pel partit d'Unió de Centre Democràtic (UCD).

Entre les seves principals actuacions com a batle cal fer esment de la renovació de l'enllumenat públic, la construcció del camp de futbol municipal, la reforma de l'escorxador i la creació del Museu i Fons Artístic de l'Ajuntament de Porreres. Descansi en pau.

PLUVIOMETRIA

Germanes Barceló-Crespí

DESEMBRE 2011

Dia

03.....	0,4 litres/m ²
18.....	2,2 litres/m ²
27.....	2,1 litres/m ²
Total	4,7 litres/m²

RESUM ANY 2011

Mes

Gener	75,6 litres/m ²
Febrer	51,2 litres/m ²

Març.....	40,2 litres/m ²
Abril	18,5 litres/m ²
Maig.....	6,1 litres/m ²
Juny.....	34,4 litres/m ²
Juliol.....	8,4 litres/m ²
Agost	0,0 litres/m ²
Setembre....	22,4 litres/m ²
Octubre.....	28,6 litres/m ²
Novembre	177,3 litres/m ²
Desembre	4,7 litres/m ²
Total	467,7 litres/m²

GENER 2012

Dia

16.....	9,6 litres/m ²
17	0,6 litres/m ²
28.....	11,5 litres/m ²

29.....	6,5 litres/m ²
Total	28,2 litres/m²

FEBRER 2012

Dia

1.....	15,3 litres/m ²
2.....	3,2 litres/m ²
3.....	4,7 litres/m ²
5.....	0,3 litres/m ²
7.....	1,3 litres/m ²
8.....	3,6 litres/m ²
12.....	3,4 litres/m ²
13.....	0,6 litres/m ²
14.....	5,1 litres/m ²
17.....	0,5 litres/m ²
21.....	2,3 litres/m ²
Total	40,3 litres/m²

NOTICIARI PORRERENC

Simó Tortella

NIT DE CAP D'ANY

Dia 31 de desembre, prop de 2.000 persones es van concentrar a l'avinguda Bisbe Campins i Plaça de la Vila per donar la benvinguda al nou any 2012. Primer un bon sopar on van ser moltes les famílies i grups d'amics que van aprofitar per reu-

nir-se en cases particulars. Pocs minuts abans de les dotze davant l'Ajuntament, membres del consistori van repartir bossetes amb els dotze raïms de la sort. A les 24'00 en punt tots els concentrats estaven pendents del rellotge del campanar de l'església parroquial, on s'encén una tira de llums i es deixa anar un coet a cada campanada per a un millor seguiment. Finalitzades les campanades felicitacions i festa fins a altes hores de la matinada.

58 ANYS DE LA CONSTRUCCIÓ DE LA CARRETERA DE MONTI-SION

El passat dissabte 14 de gener es complien 58 anys de la construcció de la nova carretera de Montision. Unes 200 persones es van reunir al Santuari per recordar la fita aconseguida amb la construcció de la nova carretera en un sol dia. Al senzill acte, es varen fer diversos parlaments i es va celebrar una eucaristia. Hi va ser present en Paco Ferrando, un dels dos capatassos de tram que encara segueixen amb vida.

ELS REIS D'ORIENT

Dia 5 de gener, puntuals a la seva cita van arribar els tres Reis d'Orient a Porreres. Les tres carrosses

reials, que com cada any han estat realitzades pel grup Foganya, anaven acompanyades dels seus corresponents carregaments de regals que les pròpies Majestats i els seus seguidors s'han encarregat de repartir a tots els nins i nines de Porreres. La recepció va ser multitudinària. Primer es varen dirigir a la Parròquia, on hi havia un Betlem vivent, per adorar el Nin Jesús i després des del balcó central de la Casade la Vila es dirigiren al nombrós públic que es va concentrar a la Plaça.

ACTES AL RACÓ DE LA MEMÒRIA HOMENATGE A AURORA PICORNELL

Durant el mes de gener i concretament el dia 5 de gener es va dur a terme, al Racó de la Memòria de

Porreres, un acte d'homenatge a Aurora Picornell en motiu del 75è Aniversari de la seva mort juntament amb les roges del Molinar: Catalina Flaquer, Antònia Pasqual Flaquer i Maria Pasqual Flaquer, totes elles moriren assassinades la nit de Reis de 1937 a la paret de darrera La Creu .

Eren dones joves d'entre 23 i 28 anys, treballadores comunistes i lluitadores pels drets de les dones.

Aquest acte va ser organitzat per Esquerra Unida de les Balears i el partit Comunista de les Illes Balears. Aquestes quatre dones moriren assassina-

des a la paret de darrera La Creu de Porreres la nit de Reis de 1937.

HOMENATGE A JULIÀ VILA AMENGUAL

El passat dia 9 de gener, a La Creu de Porreres ara anomenat Racó de la Memòria, es va celebrar un sentit homenatge a la memòria de Julià Vila Amengual, en el 75è aniversari de la seva mort en aquest indret. L'acte fou organitzat per Esquerra de Santanyi i Memòria de Mallorca, hi col·laborà l'Grupació Folklorica Es Majoral de Calonge.

S'estanc

vell

Cafè - Restaurant

Carrer Palma, 29
Tel. 971 56 05 23
Vilafranca de Bonany

**PAPERERIA
ALMOINA**

*Llibreria
Fotocòpies
Objectes de regal*

C/. Almoina, 10
Tel. 971 16 80 19

i ara, Solarium

Non Estil
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

UNISEX

PERRUQUERIA	ESTÈTICA
extensions	depilacions
tallats de moda	neteja cutis
tints	decoració d'ungles
banyes de color	tint de pestanyes
tota casta de metxes	moldejats de pestanyes
moldejats	massatges
desarissat	manicures
recollits	pedicures
núvies	maquillatges
comunions	
etc...	

**obert de dimarts a divendres de
9 a 12 i de 15 a 20 h
dissabte tot el dia**

C/ Passaratx, 114
Tel. 971 166 646 - PORRERES

Després de la negativa de l'Ajuntament de Santanyi a retre un homenatge a Julià Vila Amengual com a corporació municipal amb el vot en contra del PP i l'abstenció del PSOE, Esquerra Republicana va optar per celebrar un reconeixement el dia de l'aniversari del seu afusellament. A l'acte hi participaren el regidor d'Esquerra, Jaume Amengual, l'escriptor Antoni Vidal Ferrando, els historiadors Cristòfol Miquel Sbert, Bartomeu Garí i Andreu Rado i la presidenta de Memòria Històrica de Mallorca, Maria Antònia Oliver.

Devora La Creu s'hi acostaren un nombrós grup de persones de Santanyi i Porreres i d'altres pobles de Mallorca que acompanyaren als familiars de Julià Vila que agraïren el reconeixement i afirmaren "que aquests fets no tornin a passar mai més. Descanseu en pau tio Julià, a la fi vos ho podem dir". No hi faltaren les tonades dels xirimiers, ni les paraules de l'escriptor Antoni Vidal Ferrando que va recitar un poema. Per la seva banda l'historiador Cristòfol Sbert explicà els valors humans i democràtics i la trajectòria de Vila Amengual. Finalment Andreu Radó, precursor de la iniciativa, va dir que "era una llàstima que l'acte no s'hagués organitzat anys abans. Afegí que "no hi ha dret que a dia d'avui, els cossos de les víctimes segueixen tirades dins la fossa comuna del cementeri de Porreres". Després de l'homenatge, els assistents visitaren la fossa comuna, on membres d'Esquerra de Santanyi feren una ofrena floral per

tal de recordar el lloc on fou enterrat el cos del seu veí Julià Vila Amengual.

REUNIÓ DE LA PLATAFORMA AVANÇAM A PORRERES

Els membres de la plataforma *Avançam*, que treballa des de fa més de dos anys i que compta amb 113 membres, es van reunir a l'auditori de Porreres, dissabte dia 28 de gener per renovar l'equip coordinador. Els nous membres són: Guillem Crespí de Sa Pobla, Mercè Bujosa de Bunyola, Joan Ramon Mateu de Pollença, Guillem Caldentey d'Artà, Liniu Siquier de Búger, Gabriel Seguí de Banyalbufar i Antoni Noguera de Palma que exerceix de portaveu. Un cop finalitzats els parlaments i votacions, els participants, sota una fina pluja, es van dirigir a la plaça de la vila per realitzar-se la fotografia de rigor.

sa fonda càfe

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

SA RUA: MOLTA PARTICIPACIÓ I ANIMACIÓ

Dissabte dia 18 de febrer va tenir lloc a Porreres Sa Rua. Unes 27 carrosses i més de 30 comparses van omplir de color els carrers de la Vila. S'inicià a la Plaça del Molí de N'Amengual i recorregué els carrers Donzella, Sala, Avinguda Bisbe Campins, Sa Plaça i Pou Florit.

floristeria i jardineria
CanMurtó
COMPOSICIONS FLORALS
PER A NOCES, COMUNIONS
I TOT TIPUS DE CELEBRACIONS
C/ Sa Galla, 92 - 07260 PORRERES
Tel. 971 647 053 - Mòvil. 689 689 667
Fax. 971 647 053

sa rua
porreres
music - bar
tel. 971 16 83 10

GENT D'AQUÍ I D'ALLÀ

Cesca Roig - Joana Mora

Enrere queden els anys quan els nouvinguts de Porreres arribaven de la península Ibèrica, indret que aleshores semblava llunyà i desconegut. Arribaven a la recerca de feina i d'un futur millor.

Les darreres onades d'immigració a les illes es produeixen, majoritàriament, amb el mateix objectiu, però l'origen de procedència és ben diferent. N'hi ha que venen de països llunyans, amb cultures molt diferents i amb una llengua i costums que res tenen a veure amb la nostra.

A Porreres conviuen habitants d'arreu del món.

El següent gràfic ens mostra el nombre d'habitants dels diferents indrets del món empadronats a Porreres i l'evolució soferta els darrers 3 anys:

PAÍS	2009	2010	2012				
				XILE	4	3	1
ESPANYA	4261	4257	4220	BOLIVIA	52	53	39
MARROC	538	578	579	ARGENTINA	18	18	12
RUMANIA	259	274	296	VENEÇUELA	5	3	2
ALEMANYA	218	218	251	BRASIL	6	5	4
COLOMBIA	155	163	129	PARAGUAI	1	3	1
ECUADOR	40	43	27	URUGUAI	1	2	1
R. DOMINICANA	37	38	28	CUBA	8	7	6
REGNE UNIT	17	20	21	COSTA RICA	1	1	1
ITALIA	19	23	26	PERU	4	5	4
FRANÇA	16	16	18	ESTATS UNITS	4	4	4
SUECIA	5	5	5	FILIPINES	3	4	2
BULGARIA	12	11	10	CANADA	2	2	1
P. BAIXOS	7	7	13	XINA	4	4	4
BELGICA	6	7	7	ARGELIA	10	12	15
SUISSA	6	6	7	CAMERUN	1	1	1
HUNGRIA	2	2	2	AUSTRALIA	-	-	1
RUSSIA	7	4	2	INDIA	-	-	2
ESLOVAQUIA	1	1	1	JAPÓ	-	-	1
POLONIA	7	8	8	LUXEMBURG	-	-	1
IRLANDA	6	2	3	MAURITANIA	-	-	4
PORTUGAL	5	6	6	REP. XECA	-	-	1
UCRANIA	1	1	1	VIETNAM	-	-	2
AUSTRIA	6	6	6		5.755	5.826	5.776

UNA CONVERSA AMB VILMA SALAZAR HERRERA, BOLIVIANA DE NAIXEMENT, PORRERENCA D'ADOPCIÓ

Na Vilma és boliviana i va néixer un dia d'hivern de 1970 al poble de Toracarí, departament de Potosí, província de Charcas, però als 26 anys es traslladà a Cochabamba, des d'on emprengué el viatge que la va portar a Porreres el dia de Sant Roc de 2006.

Na Vilma és germana de vuit i té 3 fills, una filla de 21 anys i els bessons, nin i nina, de 19.

Ara ja fa quatre anys i mig que viu a *Can Julià Peixet*, al carrer d'en Cerdà, i cuida a madò Àngela Crespi Sitjar *Pistola*. La seva família d'acollida la veu com una dona molt alegre i sociable. A na Vilma li agrada molt fer punt de ganxet i d'agulles. El plat que més li agrada de la cuina mallorquina és l'arròs de peix i es considera una dona molt casolana.

-Quan vas arribar a l'Illa, sabies que es parlava el català?

Doncs no, jo no sabia que existís la llengua catalana. D'on jo vinc, la idea que és té d'Espanya és homogènia. Desconeixia que a les Illes es parlés una llengua pròpia.

-La teva llengua materna tampoc és el castellà.

No, jo parlo quetxua, aquesta és la meva llengua materna, una de les principals llengües de l'antic imperi inca. A casa sempre he parlat quetxua, però a l'escola la llengua vehicular era, i és, el castellà.

Cal dir que el castellà que parla na Vilma, l'expressió i moltes de les paraules utilitzades (paraules típiques del castellà clàssic de l'època colonial), és prou diferent del castellà que esteim acostumats a sentir per aquí, sovint ben escafit. Aquest és un castellà clar amb un vocabulari ric i autèntic.

Com exemple: na Vilma parla de "gradas" i no de "peldaños" i de l'alcancia quan es refereix a una "bucha".

A Bolívia el castellà és la llengua de l'administració i les llengües indígenes, les dels descendents del gran imperi dels inques, es mantenen només en l'àmbit familiar o de relacions humanes.

Vaja, això ens és molt familiar aquí.

-Supos que al principi et degué costar una mica entendre el català.

Al principi sí. Ara ja ho entenc molt bé encara que no m'atrevesc a parlar-lo.

De tant en tant, ens conta la família per la qual treballa, *en molla alguna*.

-I, tens alguna anècdota?

I tant ! feia molt poc que havia arribat a Porreres. La primera "padrina" que vaig cuidar em va demanar que li dugués el gaiato, jo pensava que volia un moix ("gato") però per molt que cerqués no en trobava cap. Ella insistia en que en tenia més d'un i jo cercant i cridant els moixets per tot arreu i no els podia trobar. Després vaig comprendre el que volia.

-Què és el que et va impressionar més quan vas arribar?

La mar. Era la primera vegada que sortia de Bolívia i aquella mar tan gran em va impressionar molt ! Record, que al principi, quan plovia pensava que l'Illa s'enfonçaria. Des de l'avió, al punt d'aterrar, l'Illa em va parèixer tan petita en mig de la mar!

També vaig trobar curios les persianes de les cases, unes cases que al principi em semblaven totes iguals.

-Quines eren les teves intencions a l'Illa?

Jo vaig arribar amb la intenció de treballar. Tres dels meus germans i una germana ja vivien a Porreres; m'havien dit que podria trobar feina cuidant padrins. La veritat és que em va anar molt bé, vaig dur molta sort ja que al dia després d'arribar vaig trobar feina.

-Et sents integrada?, si és així, et va costar molt integrar-te amb la gent del poble?

Si, sent que estic integrada a Porreres i pens que no

em va costar gaire. Conec molta gent del poble i m'hi relacion. Em consider molt ben acollida per la gent.

-Què és el que trobes més a faltar de la teva terra?
Sobretot els meus fills. Ells ja són grans i no depenen tant de mi, però els trob molt a faltar.

-I el que més t'agrada de Porreres?

La seva gent. Em tracten molt bé.

Em sent molt estimada i apreciada per la família per la qual treball, sent que són la meva família porrerenc i que aquesta és, per ara, la meva casa.

BAR
CA'N
GUILLEM
ENTREPANSTAPESPIZZES

AV. BISBE CAMPINS, 1 PORRERES 971 647 495

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.

Havans gravats per a festes.

Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.

Juguetes. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12 • Porreres.

Tel. 971 16 66 36 - Fax: 971 64 70 24

QÜESTIONS D'ANTROPONÍMIA. MALNOMS PORRERENCS (SEGLE XVIII)

Maria Barceló Crespi

És ben sabut que sempre han existit els malnoms o sobrenoms sovint per distingir una persona d'una altra, sobretot quan hi ha coincidències de noms de pila i llinatges. Poden canviar d'una generació a una altra encara que, en general, es mantenen lligats a una mateixa família durant molts anys.

El malnom pot tenir l'origen en un defecte físic, una professió, un costum, del lloc de procedència, de la possessió on habiten, etc. Hi ha malnoms que coincideixen amb llinatges. De vegades un mateix malnom avui correspon a diferents famílies amb diferents llinatges

No resulta fàcil trobar malnoms en la documentació anterior al segle XVI. Cal recordar que fins ben entrada aquesta centúria no s'estilava que la persona tenguís dos llinatges (el del pare i el de

la mare) i això també dificulta la filiació d'algunes persones a una determinada família.

Vet ací un mostreig d'alguns malnoms porrerencs de principis del segle XVIII.¹

1702

Pere Roig, *Lluissó*
Pere Mora, *Mainou*
Joan Barceló, *Vidal*
Miquel Bover, *Magreta*
Joan Rosselló, *Talaies*
Joan Garcia, *Xedis*
Jaume Barceló, *Paris*
Antoni Fuster, *Gardana*

1703

Miquel Vaquer, *Gallet*
Pere Mora, *Oliver*
Gabriel Orell, *Veiet*
Bartomeu Blanc, *Sagrera*
Rafel Barceló, *Xic*
Antoni Garí, *Arnau*
Bartomeu Cervera, *Pastor*

Andreu Sitjar, *Piu*
Jaume Tomàs, *Campins*
Bartomeu Barceló, *Parissa*
Joan Xamena, *Roca*
Gabriel Coll, *Llucia*

1705

Rafel Mora, *Negre*
Bartomeu Barceló, *Quiel*
Antoni Mora, *Garamet*
Joan Vaquer, *Prim*

1708

Joan Orell, *Veiet*
Jaume Vaquer, *Frare*
Magí Mora, *Vermell*
Guillem Verd, *Bandera*
Joan Cerdà, *Joanot*
Joan Cervera, picapedrer, *Macianeta*
Agustí Cervera, *Flor*
Joan Jaume, *Bequeta*
Miquel Mora, *Angelet*
Miquel Cervera, *Barbacoll*
Gabriel Sitjar, *Paris*

Autos Veny

Tels: 971 58 15 77 - 971 58 10 54
Fax: 971 58 16 15
E-mail: gerencia@autosveny.com

12 100 5848-9426 TUV

Concesionario
Autos Veny, S.A.
Carretera Campos, s/n
07200 Felanitx
Illes Balears

**jaume
sastre
soler SL**

materials de construcció

ceràmiques i gres bigues imitació fusta
ciments saques aïllants canonades
lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

CARRER NOU, S/N
(SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
07260 - PORRERES
TEL. I FAX: 971 647102

Rafel Mora *Negre*
 Pere Antoni Mesquida *Cota*
 Francesc Rosselló, *Cabreret*
 Antoni Gelabert, *Jorbo*
 Joan Veny, *Martina*
 Joan Escarrer, *Capeller*

1711

Joan Ripoll, *Beia*
 Guillem Barceló, *Parissa*
 Miquel Mesquida, *Gotló*
 Joan Fuster, *Gardana*
 Jaume Vaquer, *Frare*
 Joan Mora, *Baco*
 Pere Nicolau, *Godai*
 Guillem Cervera, *Carles*
 Guillem Verd, *Bandera*
 Antoni Barceló, *Currido*
 Bartomeu Mas, *Frareta*
 Antoni Vaquer, *Bordoia*

1712

Joan Barceló, *Botera*
 Gabriel Ro elló, *Vanrell*
 Antoni Tomàs, fuster, *Campins*
 Margalida Xamena, *Graïda*
 Bernat Barceló, *Roig*
 Joan Barceló, *Salat*
 Antoni Garcies, *Ferrana*
 Gabriel Vaquer, *Soler*
 Joan Mora, *Marió*
 Antonina Ferrer, *Gallarda*
 Jaume Banús, *Baster*

1713

Rafel Martorell, *Búger*
 Antoni Ballester, *Vermell*
 Guillem Roc Gelabert, *Jorbo*
 Antoni Tomàs, *Campins*
 Miquel Mesquida, *Gotló*

Bartimeu Barceló, *Quiel*
 Joan Mora, *Marió*
 Sebastià Xamena, *Clar*
 Guillem Ramon, *Vicari*
 Gabriel Barceló, *Vidal*
 Joan Jaume, *Dagueta*
 Joan Orell, *Veiet*

¹ ARM, ECR 90, ff. 196, 200v, 204, 226, 229, 230v, 240, 252v, 256, 261, 263, 264, 271, 279, 284, 288v, 290, 348, 353, 353v, 357. Corresponen als anys 1702-1705.

ARM, ECR 91, ff. 41, 46, 49, 51v, 62v, 68, 76, 106, 112, 133v, 171, 277, 279, 291v, 321, 325, 329, 330v, 336, 340, 349v, 355v, 357, 358v, 360v, 365v, 366, 371, 371v, 378v, 279v, 388, 390v, 392, 393, 394, 396, 405, 448v, 456v, 458v, 468, 470. Corresponen als anys 1708-1713.

LÀPIDA ROMANA DE SON COTA

Maria Barceló Crespí

Que la contrada de Porreres va ser força romanitzada no hi ha dubte. A tall d'exemple, només en superfície, es troben molts fragments de ceràmica romana als indrets de son Porquer o a son Redó. A son Porquer s'han trobat àmfores i el que sembla seria un sarcòfag o tapadora de sepultura d'època romana.

Això no obstant, ben segur, al llarg dels anys s'han perdut moltes restes d'aquell temps. Ara bé, adesiara alguna referència documental ens assabenta de la seva existència.

Així, l'erudit decimonònic Joaquim Mª Bover va deixar escrita la següent informació:

*Noticias de varias inscripciones y otros monumentos de la venerable antigüedad, dignos de que el Gobierno procure recojerlos para evitar su menoscabo y destruccion.*¹

Q. Sergi

Q. L. Dem.

Salv.

Segons Bover aquesta làpida existia a la possessió de son Cota en el terme de la vila de Porreres des de que es descobrí el 1822 en un camp del mateix indret. Es tracta d'un

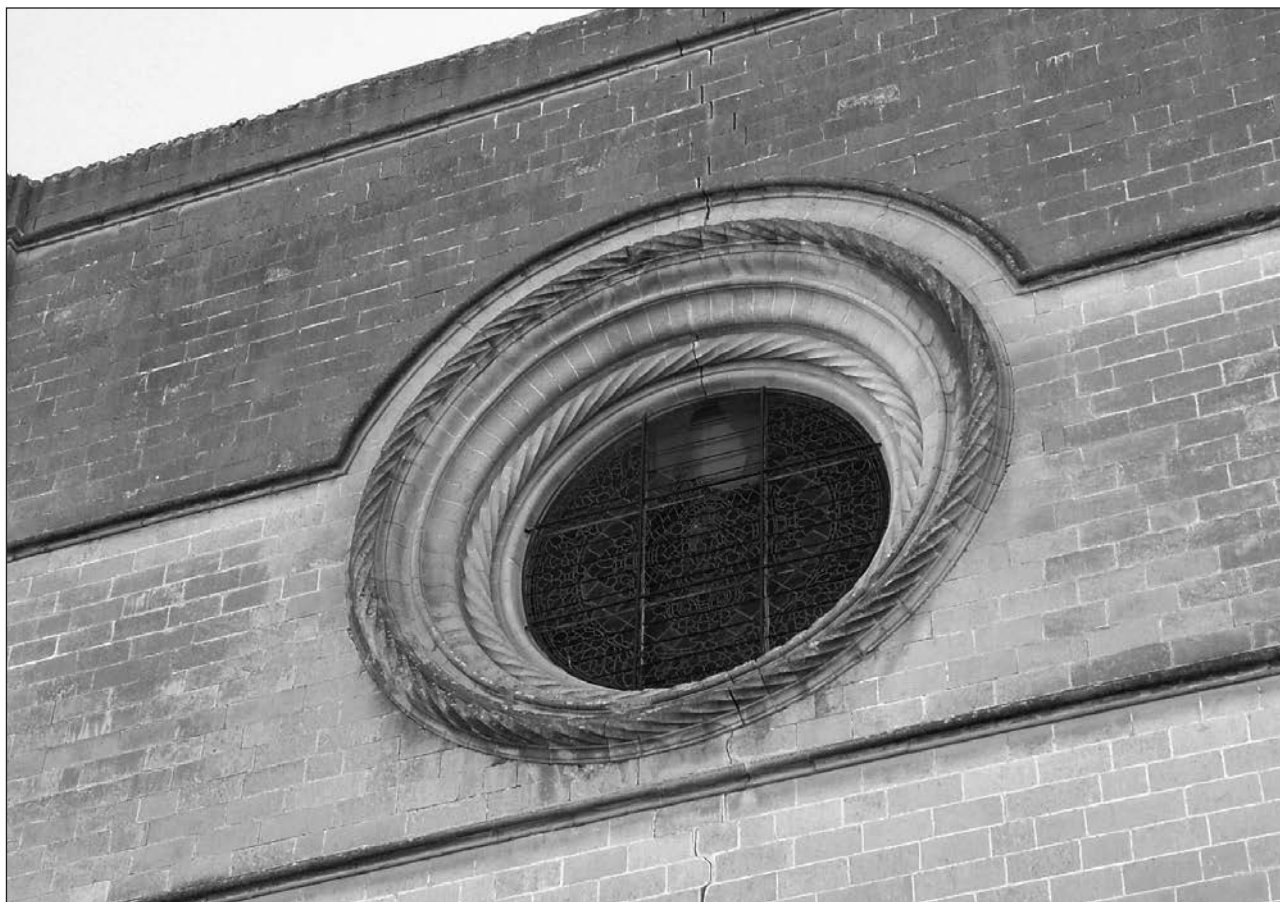
epitafi del sepulcre de Quintus Sergius Demetrius, llibert de Quintus, ciutadà romà.

On ha anat a parar aquesta làpida? Ho desconeixem. El que sí s'hauria d'estimular és que les persones responsables en competències culturals evitassin tudar el patrimoni llegat pels avantpassats o en tot cas recuperar les peces que encara són susceptibles de recobrar.

¹ BOVER, Joaquim M^a: *Miscel·lànies*, X, Campos, 1839, pàg. 57. Manuscrit conservat a la Biblioteca de Bartomeu March.

PUNTUALITZACIÓ A LA SEMILLA DE DESEMBRE 2011

Magdala Servera Móra

Ens indica el rector, Mn. Àngel Reigadas, a la Semilla - Bona llavor de desembre de 2011 que comencen les obres de restauració de la teulada parroquial. Aquestes obres tenen un pressupost previst de 300.138,39 € i que el Govern Balear ha donat una subvenció de 191.684,85 €, però que per fer front a la resta dels doblers s'ha demanat un préstec bancari de 138.000.

Jo només vull recordar les paraules escrites pel Consell Parroquial d'Economia a la Semilla - Bona Llabor número 588 de març de 2005 que cit literalment:

"Volem donar-vos compte també de la deixa de Coloma Noguera Melià a favor de la nostra parrò-

quia de Porreres, deixa que es destinarà a les distintes obres que es duen, o es duran endavant, sobretot les teulades de l'església i de la rectoria que necessiten de bondeveres "mà de metge". Aquesta deixa consisteix en un apartament a la plaça Frederic Chopin, tres estudis al carrer Jaume III a Ciutat i una casa a Caimari, a més d'una quantitat especificada al balanç econòmic disposats la Caixa Diocesana, però que són per destinar a les obres de la nostra parròquia."

Més avall es pot veure el balanç econòmic publicat a la Semilla citada, i que com es pot comprovar la quantitat deixada va ser de 233.620,67 €.

COMPTES ESPECIALS 2004

ENTRADES

U.P.M.	17.166,95 €
Donatius i Semilla	6.742,48 €
Loteria i Activitats	
50 anys Montision	17.597,98 €
Subvencions	9.683,48 €
Deixa (Coloma Noguera Melià)	233.620,67 €
TOTAL:	284.762,56 €

Indicar-vos que el preu mig del metre quadrat a la plaça Frederic Chopin i del carrer de Jaume III és aproximadament de 3.000 € el metre quadrat segons les valoracions de l'empresa de taxació de TINSA i que d'una casa a Caimari podria ser d'uns 2.000 a 2.500 € per metre quadrat. Que cadascú faci els seus càlculs.

Si tal i com indica la Semilla esmentada aquests doblers i els bens immobiliaris eren per a la Parròquia de Porreres; la pregunta és, per què s'ha hagut de demanar un préstec si hi havia aquests doblers per arreglar les teulades de l'església?

A mi, particularment, m'agradaria saber que se n'ha fet dels doblers de la deixa. O és que s'han destinat a altres coses? I dels habitatges, què se n'ha fet? Estant llogats o s'han venut o ...? Aquests doblers, no es podrien destinar a reparar l'església de Porreres?

Aquesta dona, Na Coloma Noguera Melià, que va fer feina tota la seva vida i que al final va poder acu-

**BALANÇ ECONÒMIC DE LA PARRÒQUIA
2004**

Vet aquí el balanç econòmic de la parròquia, corresponent a l'any passat (2004). Al mateix temps volem donar-vos algunes informacions.

En relació a Monti-Sion hem de dir-vos que les obres començaren el dilluns, 24 de gener, i segueixen a bon ritme. Es va començar per les cel·les que hi ha entrant a mà esquerra i ara també es fa feina al lloc on hi haurà la bugaderia situada entre l'aula de gramàtica i la cuina del bar. Fa el seguiment de les obres l'arquitecte municipal, el Consell Parroquial d'Economia i l'arquitecte tècnic del Bisbat. Desitjam que durant les festes de Monti-Sion ja pogueu veure tot lo que s'ha realitzat. Aquestes obres es finançaran amb una subvenció del Govern Balear de 160.000 E. que es farà efectiva amb tres terminis, i les vostres aportacions que, com podeu veure en aqueix mateix balanç, són ben generoses.

Volem donar-vos compte també de la deixa de Coloma Noguera Melià a favor de la nostra parròquia de Porreres, deixa que es destinarà a les distintes obres que es duen, o es duran endavant, sobretot les teulades de l'església i de la rectoria que necessiten de bondeveres "mà de metge". Aquesta deixa consisteix en un apartament al carrer F. Chopin i tres estudis al carrer Jaume III a Ciutat i una casa a Caimari, a més d'una quantitat especificada al balanç econòmic dipositats a la Caixa Diocesana, però que són per destinar a les obres de la nostra parròquia.

Encara que la "subvenció" i la "deixa" sia una gran ajuda, no hem d'oblidar que és responsabilitat de tots mantenir i restaurar el patrimoni religiós que tenim i que els nostres avantpassats ens deixaren i que tant ens enorgulleix. Per això seguirem demanant les vostres aportacions, relacionades sempre amb les vostres possibilitats.

Finalment no ens queda res més que agrair a tots les vostres col·laboracions tant personals com econòmiques en totes les activitats que duim endavant, col·laboracions que sempre són generoses i estimables.

Consell Parroquial d'Economia.

mular un gran patrimoni, ho va deixar tot, tot el seu patrimoni i doblers, a l'església, però a l'Església de Porreres, ja que estimava molt el poble i volia ser recordada per haver fet el bé a aquesta església que tant estimava. Vull també recordar que va ser ella la que va pagar la reforma que es va fer al Pou del carrer Pou Florit i que, evidentment dona nom al

Pa d'Or

Taller de Restauració i Conservació

Els nostres serveis: Mobiliari antic, policromia i daurats, datació imatgeria i retaule, talla de fusta, marqueteria, laca japonesa i pintura decorativa.

Sala, 19 · 07260 Porreres · Mallorca · Tel. 971 16 66 14
e-mail: pador@padorrestauracio.com · www.padorrestauracio.com

EspORT · SABATES

Ballester Melià

C/. L'Almoina, 19
07260 PORRERES

Tel. 971 16 82 76
Tel. Part. 971 64 74 21

carrer, de forma totalment altruista. I ho va fer precisament per això, perquè la gent la recordàs per les seves obres fetes al poble de Porreres.

Però el temps passa i les persones tenim una memòria històrica molt curta. Na Coloma va morir l'any 2004. Segurament ja hi ha poques persones que la recordin. Jo només ho record perquè va ser mig veïnada de ca ma mare, i a vegades ens telefonava per saber com anava tot pel poble. I per això sé també que tot el que tenia ho va deixar a l'església de Porreres, i ara em sap greu que tot el que va fer no hagi servit pel que ella volia.

La meua intenció només és recordar que aquests doblers ja es varen deixar precisament per poder arreglar les teulades i que no s'entén molt bé, com s'ha hagut d'arribar a demanar un préstec bancari.

BALANÇ ECONÒMIC DE LA PARRÒQUIA

COMPTES ORDINARIS 2004

<i>ENTRADES</i>	
Col·lectes ordinàrics, funerals i matrimonis	19.425,00 €
Lloguers	30.096,28 €
Altres entrades (devolució IVA, tallers...)	3.737,72 €
Donatius i almoines	7.625,74 €
Total:	60.884,74 €

<i>SORTIDES</i>	
Compres	11.224,34 €
Reparacions i conservació	7.100,15 €
Funcionament	7.458,47 €
Activitats pastoral	6.861,02 €
Tributs	1.720,01 €
Despeses de personal	1.444,70 €
FOREC	8.808,42 €
Total:	44.617,11 €

COMPTES ESPECIALS 2004

<i>ENTRADES</i>	
U.P.M	17.116,95 €
Donatius i Semilla	6.742,48 €
Loteria i Activitats 50 anys Monti-Sion	17.597,98 €
Subvencions	9.683,48 €
Deixa	233.620,67 €
Total:	284.761,56 €

SEMILLA

Bona llavor

Any 50 - Núm. 588 Full Parroquial de Porreres març 2005

SETMANA SANTA 2005

<i>SORTIDES</i>	
Obres	18.276,88 €
Diners prestats a Administració Diocesana	225.000 €
Premis U.P.M	3.355,68 €
Altres despeses (loteria, Videos, ...)	23.091,37 €
Total:	269.723,93 €

<i>MONTI-SION</i>	
<i>Entrades</i>	
Actes del 50è aniversari	15.961,48 €
Caixonets, records i bazines	2.959,50€
<i>Sortides</i>	
Obres	3.206,32 €
Despeses del 50è aniversari	15.095,26€

<i>COL·LECTES EXTRAORDINÀRIES</i>	
Col·lecta de la fam en el món	1.663,00 €
Col·lecta pel Seminari	474,00
Col·lecta per Mallorca Missionera	748,44 €
Col·lecta 1ª per Càritas (Corpus)	854,00 €
Col·lecta pel Domund	1.230,00 €
Col·lecta per l'Església Diocesana	440,50€
Col·lecta 2ª per Càritas (Nadal)	799,00
Total:	6.208,94 €

ÉS QUE LA NOSTRA LLENGUA NO AGRADA ALS NOSTRES GOVERNANTS?

Joan Ram3n Bosch

El Govern de les Illes Balears, amb majoria de diputats al parlament balear, fet que no vol dir ni de bon tros que representin tots els ciutadans d'aquetes illes (potser ni tan sols la majoria), ha decidit eliminar el requisit per garantir el coneixement del català i reduir-lo a simple mèrit, és a dir, amb la reforma de la Llei 3/2007 de la Funció pública i la presentació de l'avantprojecte de llei, sembla que queda palès que per optar a un lloc de feina de l'administració pública serà requisit conèixer el castellà però no el català, la qual cosa significa, al meu parer, un tractament discriminatori cap als catalanoparlants de la nostra comunitat.

De fet, veient com alguns dels nostres dirigents autonòmics malmenen la nostra llengua, o fins i tot la ignoren en molts d'actes públics, s'entén que no puguin comprendre la importància que té per als qui l'estimem i l'hem anat transmetent de generació en generació a aquestes illes.

No vull ser injust, no crec que tota la gent del Partit Popular estigui d'acord amb aquesta aberració, em sap greu però no se m'ocorre altra manera de definir aquest avantprojecte. Algú s'imagina, sense anar més enfora, que els funcionaris portuguesos no tinguessin necessitat de parlar i/o conèixer el portuguès? I encara aniré més a prop, algú s'imagina que els funcionaris de l'Ajuntament de Madrid poguessin accedir-hi sense parlar el castellà? I dic que no vull ser injust perquè ajuntaments amb majoria absoluta del Partit Popular, com és el de Manacor, ja han anunciat que presentaran al·legacions, i penso que aquest és el camí, és a dir, no podem restar en silenci davant aquest fet, i els primers que han de manifestar el seu malestar sobre aquesta qüestió són els membres del Partit Popular que realment estimin la nostra llengua. Així mateix, seria important que a banda dels grups polítics, les diferents associacions i col·lectius que treballen per mantenir la nostra

llengua com a vehicle d'integració i cohesió dins la societat dels diferents col·lectius i individus, facin arribar el seu malestar per l'arraconament de la llengua catalana pròpia de les illes Balears, i aquí també s'hi han de sentir inclosos tots aquells grups de persones que, tot i no treballar directament amb qüestions relacionades amb la llengua, també tenen coses a dir pel que fa a la seva protecció i promoció.

Per això mateix vull demanar a la gent del Partit Popular de les illes Balears que tingui un mínim de sensibilitat per la nostra llengua que sumi la seva veu a la de tots els ciutadans que demanen que aquesta es respecti, altrament, estam renunciant a allò que ens defineix com a societat, i per tant estam renunciant, al meu entendre, a un dels valors que ens defineix com a resultat de l'herència oral feta de generació en generació, i a la qual molts no volem renunciar, doncs la considerem l'essència del nostre poble.

Bàrbara-Art
DECORACIÓ - ANTIC

Gabriel Cortés

MESTRE ARTESÀ LLAUNER

FANALS MALLORQUINS - RESTAURACIÓ DE METALLS

Pl Molí de N'AMENQUAL, 10 - TELÈFON I FAX 971 64 72 41 - 07260 PORRERES

SI LLUITES POTS PERDRE SI NO LLUITES, ESTÀS PERDUT

Joan Fusteret

Vist el vist fins avui i després d'una trentena llarga d'anys d'observacions empíriques de l'esdevenir socio-polític, estic en condicions d'afirmar inequívocament que el tímid intent de la nostra societat de transitar de la dictadura (dramàticament dura) del "Caudillo de España por la Gracia de Dios" cap a un autèntic sistema democràtic s'ha demostrat fins ara un vertader fracàs. La nul·la i pobre cultura política de molts dels protagonistes d'aquell moment, la gran estafa que va suposar la transició (encara no resolta satisfactòriament, almanco des de la perspectiva d'un bàndol determinat) i el bunyol de constitució que ens varen endosar (als republicans, vull dir), tot plegat havia de desembocar per força en el magnífic "desgavell subdemocràtic", en aquesta democràcia de baixa intensitat de 3ª regional que patim i que a l'actualitat es mostra en tota la seva cruessa, dia sí i dia també.

Si a tota aquesta desgràcia -que no és poca- hi afegim: una recessió econòmica de gegantines dimensions (que ja veurem com acaba); una escala de valors més que corcada; una absoluta manca de futur per a la majoria dels nostres joves; una classe política inepte i rapinyaire (ja sé que NO tots els polítics són "iguals" i que uns són més "iguals" que els altres); un enfiloll de retallades (de llibertats, de sous, de drets de tota casta); un sistema educatiu que fa aigua pels quatre costats; un sistema judicial que fa riure (per no plorar);

un sistema electoral fet a mida dels dos grans partits centralistes i espanyolistes; un expoli fiscal que ens ofega i no ens deixa xorar; unes forces d'ocupació (i repressió) al servei d'un Estat que ens vol aniquilar cultural i econòmicament i que ens menysprea contínuament; un "sindicalisme institucional" i burocràtic desbordat pels esdeveniments; uns directius financers sense escrúpols, lladres, xerecs (tractats amb benevolència pels governants de torn, en lloc de dur-los a la barra); un medi ambient capolat; un atur de ca'l déu, etc., etc. i tants d'etcèteres com volgueu.

Si a tota aquesta endemesa hi afegim les primeres mesures que han aprovat les majories del PP, aquí i a Madrid, i que no són més que un tast del que ens espera els propers anys, n'hi ha per fugir corrensos. No vols brou, idò tassa i mitja !! I el que més em xoca i m'indigna és contemplar com la major part de la ciutadania ens ho mirem amb la més absoluta indiferència, com si la

cosa no anés amb nosaltres. Una de dues: o no tenim sang a les venes, o la meva paranoia està totalment injustificada. O és que som més curts que una escala de collir patates. O és que s'entabana-

da que duim aferrada ens ha parilitzat. Ja no sé que pensar.

Què més ens han fer per a fer-nos reaccionar? Quantes potades més aguantarem? Fins quan resistirem impassibles que abusin de nosaltres? Per primera vegada amb molt de temps succeirà, si no hi posem remei, que una generació viurà pitjor que la dels seus pares. Quan els nostres fills i filles, d'aquí uns anys, ens demanin: Perquè ho consentíreu? Com justificarem la nostra covardia sense que ens caigui la cara de vergonya? No tendrem excuses. Ni perdó.

La pilota és al nostre terrat. Depèn de nosaltres. Cal organitzar-nos. És l'hora de la revolta social. Sabem que " **les presons les feren per tancar-hi els pobres i els revolucionaris**". Però això no ens hauria de frenar. Sigue'm valents. I com diu aquell proverbi: **Si lluites, pots perdre. Si no lluites, estàs perdut.**

Si no anem vius i ens hi posem seriosament "mos faran sa pell". Som-hi.

TOT EL QUE NECESSITES PER PRACTICAR EL TEU ESPORT

Carrer d'en Sala, 7
07260 PORRERES

esportesplai@terra.es
Tel. 971 16 83 13

L'HORA DE LA DIGNITAT

Joan Miralles Plantalamor

Ara fa un any publicava un article fent referència a unes declaracions del Sr. Bauzá en què es retractava d'unes declaracions fetes a ONA Mallorca en les quals afirmava que si governés, eliminaria la Llei de Normalització Lingüística. Gràcies a les reaccions de la societat civil i dels membres assenyats del seu propi partit hores després rectificava adduint que havia tengut un lapsus i que en realitat volia referir-se al decret de mínims. Un any després, en contra del que digué ara fa un any, ha modificat aquesta Llei trencant el consens assolit fins ara en matèria lingüística. El més lamentable, però, no és això sinó que el motiu pel qual l'ha modificat és per tal de possibilitar la supressió del requisit lingüístic per a l'exercici de la funció pública a la nostra comunitat de manera que, a partir d'ara, gran part dels nous funcionaris no hauran de saber català.

La mesura és absolutament injustificada i innecessària en un context de crisi com l'actual i respon tan sols a l'odi visceral dels senyors Delgado i Bauzá cap a la llengua pròpia d'aquesta terra. Tant és així que, a diferència de la Llei Turística, en què s'han escoltat les al·legacions presentades pels principals agents implicats fent-se mil i un canvis, en matèria lingüística, s'ha optat per una via extremadament bel·ligerant que des de l'immobilisme ha obviat entre molts d'altres l'opinió de la Universitat de les Illes Balears, de l'associació de juristes de les Illes Balears, de sectors importants de l'església, de les entitats cíviques més prestigioses de les Balears i el que és més greu, de les més de 12.000 al·legacions presentades per ciutadans anònims espantats amb el tarannà de l'actual govern.

El govern no escolta ningú, ni tan sols els membres del seu partit que alarmats per com veuen el tarannà i maneres de fer del Sr. Bauzá es plantegen si feren bé de triar-lo com a líder del partit. Tanmateix, el senyor president ni s'immuta i com a resposta a les crítiques repeteix i fa repetir als seus subordinats dia si dia també un enfilall d'arguments que ni tan sols se'l creuen els qui l'han creat. Perquè que ningú s'engani, cadascun dels motius exposats per a dur a terme aquestes actuacions no són més que cortines de fum per amagar el que en realitat es pretén: relegar la nostra llengua a l'àmbit domèstic.

S'afirma així que el fet de demanar un requisit de català suposava un greuge cap al castellà atès que el primer era d'obligat coneixement i el segon no... Com que no? Però si la Constitució Espanyola diu molt clar al primer punt de l'article tercer que és un deure de tots els espanyols conèixer el castellà! Vaja, que no és necessari que existeixi un requisit lingüístic a cap llei autonòmica perquè des del moment en què la carta magna ja en fa esment, demanar-ho de nou seria entrar en la redundància. Ara bé, si tant els preocupa que es faci esment a una llengua i no a l'altra, per què no canvien el text per quelcom a l'estil de "per a l'exercici de la funció pública serà requisit conèixer les dues llengües oficials" i no suprimint el coneixent de la llengua pròpia tal i com s'ha fet malèvolament? No serà que l'objectiu és un altre?

Un altre motiu que s'al·lega és que d'aquesta manera podran venir millors professionals d'altres comunitats a treballar a ca nostra fent-se èmfasi en la idea que de no ser així tendríem a més un dèficit de metges. Resulta si més no irònic que el govern que més caos sanitari ha generat, en gran part degut a la supressió d'una part important dels facultatius mèdics, s'aferri a aquest argument per a defensar l'indefensable i més encara si tenim en compte que la llei afectarà no tan sols al col·lectiu mèdic sinó que fins i tot es preveu que al cos de la policia local el català deixi de ser un requisit. En qualsevol cas, si ens centram a l'àmbit mèdic tenim un exemple reeixit que ens demostra que no fa falta menystenir la llengua per tenir un bon servei mèdic. Perquè no oblidem que a Catalunya, on hi ha requisit lingüístic per a la mateixa llengua, hi ha sense cap dubte els millors metges d'Espanya i són segons tots els informes la punta de llança en investigació de l'Estat demostrant-se que l'excel·lència i estima cap a la llengua no tenen per què ser incompatibles.

Per acabar, el darrer argument que he sentit és probablement el més desbaratat fins al punt que sembla fruit del deliri mental a què hom es veu abocat quan tracta de trobar arguments on no n'hi ha. I és que aquests darreres dies el membre del Partit Popular Fernando Rubio ha fet unes declaracions que no sé si responen a la més pura ignorància o a una befa malintencionada. Segons aquest senyor, la rebaixa del català ajudarà a què la llengua sigui més estimada

atès que si no s'exigeix deixarà de ser considerada una càrrega i la gent l'estimarà més... Puc estar d'acord en la idea de fons de què per a fomentar l'aprenentatge i l'ús d'una llengua és important que existeixin unes actituds lingüístiques positives cap aquesta però precisament per això, el que no es pot fer és primer criminalitzar la nostra llengua referint-se a ella com a una llengua d'imposició tot menystenir-la públicament per a després eliminar-la de l'administració pública adduint que la gent la veu com una càrrega.

D'altra banda, creure que la gent aprendrà una llengua per una espècie de curiositat antropològica és infantil i contradiu totes i cadascuna de les teories sociolingüístiques que han demostrat una i una altra vegada que l'aprenentatge de les llengües respon sobretot a criteris de caràcter utilitarista essent molt minoritaris els casos en què la gent aprèn una llengua per simpatia i/o factors de caràcter sentimental. Un clar exemple que avala l'anterior és que des que s'ha anunciat la derogació del requisit lingüístic la matriculació a cursos de català s'ha reduït notablement demostrant-se que la teoria del Sr. Rubio és totalment equivocada. El comentari per tant o respon a una ignorància manifesta o és una de les mostres de mala bava més grans de la present legislatura.

La pregunta clau per a mi és com hem arribat a aquesta situació? Com pot ser que un govern legisli en contra de la seva llengua i cultura?

Ara fa uns anys els militants del Partit Popular votaren majoritàriament al senyor Bauzá com a alternativa al tenebrós Carlos Delgado qui havia manifestat en nombroses ocasions la seva poca sensibilitat cap a la llengua i cultura pròpies de Mallorca. Per a molts, el senyor Bauzá era un candidat fat, sí, però un mal menor en comparació a l'indomable Delgado i precisament per això, molts l'elegiren amb l'esperança que

centrés el Partit, una errada estratègica del sector regionalista que ara serà molt difícil de rectificar.

En pocs mesos, els mateixos qui l'ajudaren a què es convertís en el nou líder del Partit Popular es troben amb què les tornes s'han girat i que, mentre aquest s'ha fet seu l'ideari del senyor Delgado que tant temien, els qui l'ajudaren a assolir el poder ara són víctimes de la cacera de bruixes i de les purgues internes. Passades les eleccions i amb una majoria absoluta que ha engatat als actuals dirigents del Partit Popular, s'han perdut les poques manies que quedaven i tot el que fins aleshores s'havia anomenat el sector regionalista del Partit Popular ha quedat relegat a l'ostracisme. Gràcies a una estratègia maquiavèlica però eficaç es van eliminant un per un tots aquells qui no combreguen amb el nou ideari castellanista mitjançant la limitació de qualsevol esfera de poder en el sí del partit i l'aïllament per no dir estigmatització de la resta de companys de la formació.

No tenc cap dubte que una gran part dels integrants del Partit Popular estimen la seva llengua i cultura però per desgràcia tampoc en tenc cap de què en l'actual situació de purga interna molts seran capaços de renegar de ser qui són si amb això poden evitar ser part dels condemnats. Precisament per això, té molt de mèrit que gent del pes del Sr. Antoni Pastor alcin el cap i es mantenguin fermes en l'estima de la llengua. Encara que és una incògnita el que farà a partir d'ara, s'ha de reconèixer la valentia mostrada de l'actual batle de Manacor i de tots els membres del Partit Popular que han plantat cara a la política del Sr. Bauzá. És per tant de justícia dir ben alt i ben fort que estan d'enhonorabona. Més encara, que comptin amb mi per a fer feina conjuntament per al futur de la nostra llengua, que comptin amb mi si volen alçar la veu de la dignitat.

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

PRESSUMPTAMENT PRESENT

Jaume Rosselló Tomàs

El meu petit futur és agredolç
i sovintegen les petjades ja llunyanes
de records escrits dins el bressol.
En sentit invers,
formant espirals com el dibuix d'un caragol,
passa el temps, sempre de fora cap a dins,
fins a l'essència, el present,
el mínim instant en què el passat i el demà es besen.

El meu petit futur no es deixa veure,
o guaita per les esclatxes
que les finestres dels somnis obrin a la ment,
i em sorprèn.

Només vull sentir, entendre el que sent
i raonar la irracionalitat de les emocions.

El meu petit futur és enigmàtic,
màgic, diria jo i gens mediàtic,
no disposa de poder adquisitiu,
ni cal quantificar-lo dins els barems de cap taula
numèrica.

De manera imprevisible
a vegades m'estira i em fa córrer,
atropellant situacions sense voluntat ni control,
o bé, l'esper impotent, hores, dies, anys... fa el que
vol.

El meu petit futur, el que escric a cada bategada,
va surant dins els records.

Sovint em mira a la cara i somriu.

–Segur que m'espera camí amunt– pens
vaig a acostar-lo al passat.

Tlf 971 166994

www.algalia.net

Piscina municipal de Porreres

Horari:

07,00 a 22,00 de dilluns a divendres
09,00 a 20,00 dissabtes

Activitats:

AIGUA

Aquagym - Aquafitness - Aquagac
Matronatació
Natació per a totes les edats
Natació terapèutica

SALA

Abdominals express - Aeròbic
BODYPUMP - G.A.C.
ProCycling - Pilates - Ritmes
Step - Step-tono - T.B.C.

CLASSES DE TENNIS I PÀDEL
SERVEI DE QUIROMASSATGE
CONSULTORI DIETÈTIC

Anàlisis Clíniques

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

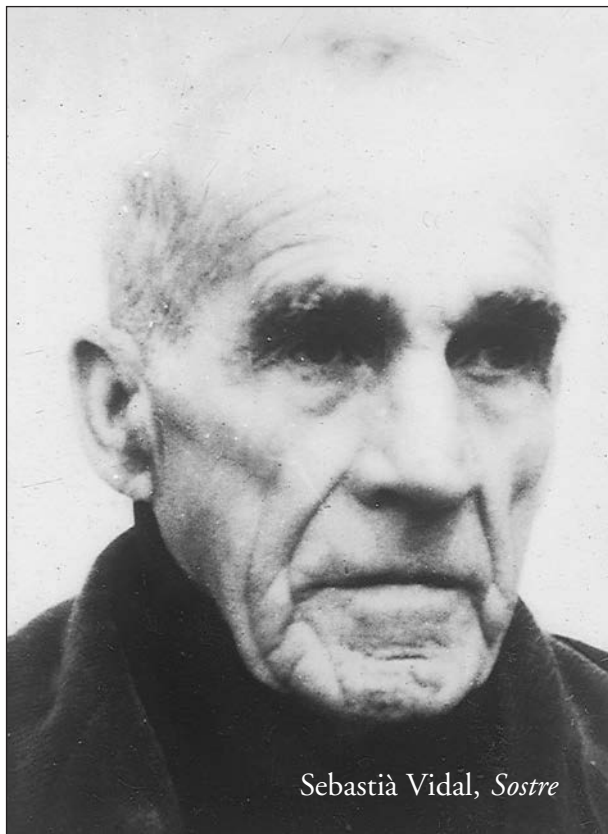
Consulta: Dilluns i dimecres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoïna, 49
Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua,
Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança, Novomedic...

GLOSÀRIUM X

Joan Barceló, “Fusteret”

Sebastià Vidal, *Sostre*

Seguint el fil de la història de les gloses i els glosadors, avui ens topam amb en Rafel Roig Maimó, “*en Rafel Roig des Carritxó*”. Nascut en aquest llogueret de la vila veinada de Felanitx l’any 1933. Fill de pagesos, va fer de pagès fins que l’any 1958 començà a fer de “xofer de camiona” a l’empresa Riera, fent el trajecte Palma(de Mallorca..eh !!) – Felanitx (també de Mallorca). Va anar a l’escola del mateix poble fins els tretze anys i des de ben jovenet ja feia gloses. Fent de soldat escrivia cartes glosades a la família i ben prest en començà a publicar al setmanari “Felanitx”.

*Qui sap menjar amb cullerot
també sap menjar amb cullera.
i es nas de l’amo en Perot
du tant de redó com s’era.*

De veu rasposa i llengua afuada, visceral i verbalment agresiú, gran mestre del combat de picat i de la improvisació, respon amb força i enginy i sap on punyir l’adversari.

Des de que va prendre l’alternativa per les festes de Sant Miquel de Calonge, amb una de les “grans” –**madò Joana Cartera** de Búger–, ha combatut per tots els recons de Mallorca, per la resta de les illes i també per molts indrets de Catalunya i València.

L’Associació Cultural Glosadors de Mallorca i l’Ajuntament de Felanitx el 23 d’octubre de 2011 li retreren un homenatge a l’Auditori Municipal d’aquesta localitat i l’any 1999 l’Associació Cultural Canonge de Santa Cirga li atorgà la Medalla d’Or del Canonge per tot el que representa per la glosa de Mallorca.

Possiblement *Rafel Roig*, juntament amb en *Planisi* i en *Socias* (vegeu *Llum d’Oli* n° 127) han esdevingut la baula necessària per, després d’anys de crisi del món de la glosa, entroncar amb la nova fornada de glosadors que han sorgit aquests darrers temps i pels que han estat veritables referents.

No debades en *Rafel Roig* va començar a glosar devora un altre “gran mestre”, en *Sebastià Vidal Barceló “en Sostre”* de Cas Concos, que li va ensenyar les primeres pautes per fer un combat de picat. (*)

En *Sebastià Vidal “Sostre”* va néixer a Cas Concos d’Es Cavaller (Felanitx de Mallorca) el 13 de febrer 1888. En la seva infantesa alternava la devoció d’uns estudis primaris eventuais amb l’obligació d’un treball quotidià i necessari, ja que la seva família no era, precisament, benestant.

Als 17 o 18 anys feu les primeres cançons i l'afició de glosar va sorgir de la necessitat i l'interès d'escriure coses belles a la seva enamorada, que li escrivia des de Cap Enderrocat, on complia el servei militar. Sabem també que va dedicar gloses als companys soldats del regiment:

D'Algaida, en Joan Vidal
gran caçador de conills,
que en caça si té permís
i si no en té, caça igual.

El 1912 es casa amb Catalina Gomila, de la qual va tenir cinc fills, i a principis de 1919 parteix a "fer les amèriques" a l'Havana. Però tot va ser debades. Al cap de dos anys va tornar a casa afirmant: "L'Havana és aquí". (**)

BANCA MARCH
banquers des de 1926

QÜESTIÓ DE CONFIANÇA

La solidesa d'un dels 10 primers grups bancaris espanyols.

Sucursal Porreres
Avda. Bisbe Campins, 4
Tel.: 971.64.71.17

No vols brou ?....Idò tassa i mitja !!!

Amb s'excusa de sa crisi
el PSOE va esmolar
ses tisoires d'esmotxar.
Va demanar sacrificis
i així els hi va anar.
Ara diuen que el PP
ha ordenat a n'en Bauzà
que per estalviar un doblar
faci el pressupost que ve
amb so motor de serrar.

Aquesta "partitocràcia"
que fa tants d'anys que patim
com imbècils consentim
que matin sa democràcia.
Pareix que mos divertim
de veure aquest desgavell.

;; I és que hem de mester matar !!
Cada pic en anar a votar
mos haurien de pegar
quatre tocs amb un martell.

(*) MUNAR I MUNAR, Felip. Diario de Mallorca (22-10-2011) Secció Part forana

SBERT I GARAU, Miquel. (2008) *Llengua de glosador, Notes sobre poesia de tradició oral*. Leonard Muntaner Editor. (col.lecció " Llibres de la nostra terra" n.º. 82)

(**) MONSERRAT I VIDAL, Guillem. Setmanari Felanitx (9-1-1988) n.º. 2580.

ALS NOSTRES LECTORS...

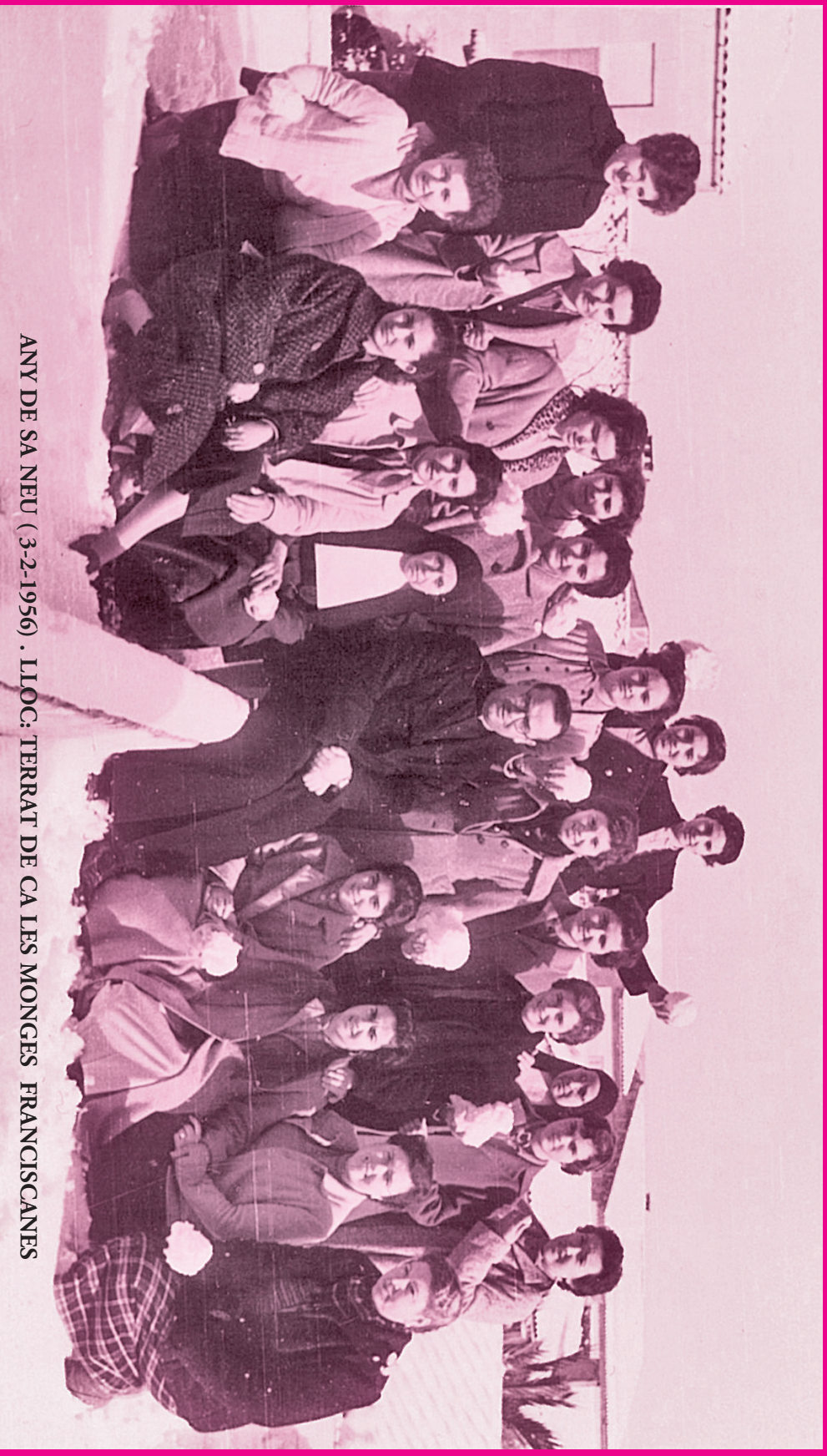
Tens alguna queixa o suggeriment?
T'agradaria veure publicada la teva opinió al Llum d'Oli?

Vols col·laborar puntualment amb nosaltres?
Ara pots fer-ho a través de l'adreça
agrupacioculturalporreres@gmail.com
També ens podràs trobar al carrer
d'en Mago, núm. 6.

*Volem ser la veu del poble.
Perquè*

LLUM D'OLI ÉS COSA DE TOTS!

ANY DE SA NEU (3-2-1956) . LLOC: TERRAT DE CA LES MONGES FRANCISCANES

D'esquerra a dreta , de baix a dalt

1ª Fila : Maria Sorell *Rebassa*, Àngela Sasre de *Son Valls*, Catalina Riera, Monja (Superiora), Pare Pasqual, Perera Gornals Font, Maria Silvar *Fernanda*, Margalida Picornell Vila, Lúcia (més tard va ser comare).

2ª Fila: Maria Cerdà *Pedacet*, Catalina Sorell (?), Francisca Mesquida *Serola*, Catalina Rigo, Margalida Servera *Carles*, Maria Julià *Rossa*, Maria Barceló Barceló *Peixet*, Maria Juan Mesquida, *Jenoia*, Sor Margalida dels Àngels, Margalida Salleras Nicolau, *Ginarda*, Miquela *Paladina*.

3ª Fila: Perera Gornals Font , *de sa benzineru*, Apol·lònia Melià *Boterina*.

Foto Vidal: Col·lecció particular de Gabriel Cerdà Font